

A tenger nevében

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ VERSE

Sensibile

IVASKOVICS JÓZSEF ZENÉJE

D5

Mo-hog a Ti-sza, hall-gat a ha-rang. Mi-ért is be-szél-ne fél - re?

Gm Gm7+ Gm7 Gm6 F Fm D

Csak a meg - kö - tött, ma - gá - ra ha - gyott ba - rom bő - dül az ég - re.

D

Tud - juk a dol - gunk, me - ne - kü - lünk. Hoz a viz új ín - sé - get,

Gm Gm7+ Gm6 F Fm D

s vi - szí a bú - zát, vi - szí a bort, vi - szí a bé - kes - sé - get.

D5

Har - mad - nap ó - ta ten - ger e táj, s a bé - ke kö - ve - te ké - sik.

Gm Gm7+ Gm7 Gm6 F Fm D5

Va - la - mi el - tört, va - la - mi fáj, Sza - kad - jon most már vé - gig!

D5

Mint sza - kadt az ín, sza - kadt a gát, és sza - kadt a szív - ből az á - tok

Gm Gm7+ Gm7 Gm6F Fm D5

De úgy tért visz - sza, mint bu - me - ráng, le - csap - va re - ánk és rá - tok.

D5

Mo - so - lvodi el már év - szer. U - ram. adi tes - tem - re na - tvo - lat - in - oet.

Gm Gm7+ Gm7 Gm6 F Fm D5

Szé - gyen, hogy há - bor - gat - ják a ha - lak föld - ben la - kó e - le - in - ket.

D5

Küld - je - tek zsá - kot meg ho - mo - kot és ka - to - nát, ti ré - gi ki - rá - lyok,

Gm Gm7+ Gm7 Gm6 F Fm D5

mert fe - jünk - re ül - ve sze - münk bo - ga - rát váj - ják már a si - rá - lyok,

D5

kik meg - száll - tak min - ket a vi - ze - ket lát - ván. Jöt - tek a víz - hor - dó fel - le - gek há - tán,

Gm Gm7+ Gm7³ Gm6 F Fm³ D5

jöt - tek az ár - ral, a fel - duz - zadt é - ren. Jöt - tek a nagy - sá - gos ten - ger ne - vé - ben.

Mohog a Tisza,
hallgat a harang.
Miért is beszélne félre?
Csak a megkötött,
magára hagyott
barom bődül az égre.

Tudjuk a dolgunk,
menekülünk.
Hoz a víz új ínséget,
s viszi a búzát,
viszi a bort,
viszi a békességet.

Harmadnap óta
tenger e táj,
s a béke követe késik.
Valami eltört,
valami fáj,
Szakadjon most már végig!

Mint szakadt az ín,
szakadt a gát,
és szakadt
a szívből az átok
De úgy tért vissza,
mint bumeráng,
lecsapva reánk
és rátok.

Mosolyodj el már
egyszer, Uram,
adj testemre
patyolatinget.
Szégyen, hogy
háborgatják a halak
földben lakó eleinket.

Küldjetez zsákot
meg homokot
és katonát,
ti régi királyok,
mert fejünkre ülve
szemünk bogarát
vájják már a sirályok,

kik megszálltak minket
a vizeket látván.
Jöttek a vízholdó
fellegek hátán,
jöttek az árral,
a felduzzadt éren.

Jöttek a nagyságos
tenger nevében.